שער הפסוקים — פרשת תזריע

סימן י"ב:

דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי וגו':

נודע מ"ש חז"ל אשה מזרעת תחלה יולדת זכר. והענין הוא, כי כשתתגבר טיפת הנקבה על טיפת הזכר, אז הולד זכר יוצא תחלה. ולכך אימא עילאה, הקדימה והזריעה בתחלה, ולכן נולד ממנה ז"א דכורא, קודם אל הנוקבא, וגבר הוא עליה. אבל נוקבא תתאה רחל, הזריעה לבסוף, ואז נולד הבריאה קודם עולם היצירה, שהוא הזכר, וגברה עליו, למעלה ממנו:

וביום השמיני ימול וגו':

(מזולתו) טעם היות המילה לשמונה ימים, להורות על שבעה מלכין קדמאין, דלא אתקיימו עד בא השמיני, ואתגלי חסד עילאה בפום אמה, ואתבסמת נוקבא. ולפיכך מילה ופריעה, כי היכי דלתגלי חסד עילאה עד היסוד בה, ומבסם לה לנוקבא. (ע"כ מזולתו):